

Att älska Sverige tillbaka till Gud Vandringsstig 68 Rom 11:16-28

Bidrag från Bengt Pleijel
2018-09-06
Senast uppdaterad 2019-02-19

Vandringsstig 68:

Israel, Guds älskade problembarn. Kom helige Ande …

Om förstlingsbrödet är heligt, är degen helig. Och om roten är helig, är grenarna heliga. Men om nu några av grenarna har brutits bort och du, som är ett vilt olivträd, har blivit inympad bland dem och fått del av det äkta olivträdets feta rot, då skall du inte förhä dig över grenarna. Men om du förhäver dig skall du veta att det inte är du som bär roten utan roten som bär dig. Nu invänder du kanske att grenarna bröts bort för att du skulle ympas in. Du har rätt, för sin otros skull bröts de bort, men du står kvar genom tron. Var inte om Gud inte skonade de naturliga grenarna skall han inte heller skona dig. Se här Guds godhet och stränghet: hans stränghet mot dem som föll, hans godhet mot dig, om du blir kvar i hans godhet, annars blir också du borthuggen. Men även de andra kommer att bli inympade, om de inte blir kvar i sin otro. Gud har ju makt att ympa in dem igen. Ty om du har blivit borthuggen från det vilda olivträd som du av naturen tillhörde, och mot naturen har inympats på ett äkta olivträd, hur mycket lättare kommer då inte dessa naturliga grenar att ympas in på sitt eget olivträd. Rom 11:16–28 Paulus försöker nu förklara vad som är Guds tankar om hans judiska fränder, Guds älskade problembarn. Han använder två bilder.

1. FÖRSTLINGSBRÖDET. Om förstlingsbrödet är heligt, är degen helig. Förstlingsbrödet är det bröd som bakades av årets första. Man offrade det som tackoffer och som ett tecken på att varje bröd som bakades av den blev helgat åt Herren (4 Mos 15:17–21). Abraham är förstlingsbrödet. Från honom sprider sig välsignelser både till judar och hedningar (Luk 2:30–32). 2. OLIVTRÄDET är en bild av Guds folk, Israel. Olivträdet har både rötter och grenar. Rötterna är Abraham, Isaak och Jakob. De är fäderna (Luk 1:72 ff). Rötterna suger åt sig näring och friskhet från bäcken (Jer 17:7–8). Därför växer de grenar och kvistar och blommor och frukter, som ger glädje åt många. I Johannes 15 ger Jesus oss bilden av Guds folk som ett vinträd. Jag är vinstocken, ni är grenarna, säger han. När vi förblir i Jesus och han i oss får vi leva ett rikt liv. Jesus talar också om Fadern som vingårdsmannen. Han ser att det finns grenar, som blir yviga och stora men inte bär frukt. Då beskär han trädet. ”Vingårdsmannens vassa kniv tuktade till evigt liv”, sjunger Nils Bolander i Sv Ps 562:3. Paulus talar om att denna kärva metod används också om olivträdet. Vissna grenar skärs bort. Det sker för deras otros skull, säger han. Men sedan händer något märkligt. I närheten av Olivträdet växer ett vilt olivträd. Från det vilda trädet ympas nu in grenar i det gamla olivträdet. Dessa ”vildar” som ympats in är vi hedningar. Vi har ympats in i Israel. Vi tillhör nu Guds folk. Vi tillhör släkten Abrahamsson. Läs Gal 3:26–29. Paulus sänder med ett varningsord. Att vi fått ta emot Guds kärlek betyder att vi dras in i Guds kärleks rörelse mot världen. Vi får ta emot för att ge vidare. Men om vi tar emot Guds kärlek som en guldklump, som vi behåller för oss själva kan det hända två ting: 1. Vi blir högfärdiga och högmodiga och föraktar och ser ned på judafolket. om du förhäver dig skall du veta att det inte är du som bär roten utan roten som bär dig. 2. Vi glömmer att vi behöver fostras och helgas och göras brukbara för Guds kärleksplaner. Bli kvar i hans godhet, annars blir också du borthuggen. När du blir kvar i Guds godhet kommer hans godhet att ge dig goda ögon att se med. Du får se med Guds kärleks ögon på Israel, Guds älskade problembarn. Du delar hans längtan att dessa naturliga grenar skall ympas in på sitt eget olivträd.

Stanna till, tänk, tala med Gud om detta som du nu läst.